

РЕШЕНИЕ

№ 21081

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20221110120043 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба от М. Б. Р., с която е предявен осъдителен иск срещу „С-----“ ЕАД за сумата от 2000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени и продължаващи и понастоящем физически болки и страдания, вследствие на действия на служител при ответника, ведно със законната лихва от датата на увреждането - 04.10.2021 г., до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че на 04.10.2021 г., около 16.20 часа, в гр.София, пътувал като пътник в трамвайна мотриса № 806, движеща се по трамвайна линия № 6, като на спирка „Б---“ на бул. „Л-“ при слизането на ищеца от превозното средство, ватманът затворил вратите, без да го изчака напълно да слезе, при което десният крак на ищеца бил заклещен от вратите. Сочи, че мотрисата потеглила, а той паднал на асфалта и бил влачен около два метра, като само поради сигнализиране от други пътници ватманът спрял превозното средство, отворил вратата и кракът му бил освободен. Сочи като причина за настъпилото ПТП неправилните действия на ватмана на мотрисата, който на

процесната дата, без да се съобрази с правилата за безопасност при движение, поставил в опасност здравето на ищеца като пътник в мотрисата и вследствие на което било реализирано произшествието. На следващия ден ищецът подал жалба до директора на „С----- ЕАД“, в отговор на която от страна на ответника се признавало възникването на произшествието. След преглед при ищеца било установено наличие на приплъзване на гръбначен прешлен, което наложило да бъде амбулаторно, провеждал и провежда и до настоящия момент рехабилитация, бил нетрудоспособен за значителен период от време. Сочи, че вследствие на произшествието изпитвал и продължава да изпитва физически болки и страдания, както и понастоящем има затруднения в походката. Поддържа, че били налице предпоставките на чл. 49 ЗЗД, тъй като ответникът „Столичен автотранспорт“ ЕАД имал качеството на възложител на работа на лицето, което е управлявало мотрисата, в която пътувал ищецът при настъпване на процесния инцидент, поради което е налице основание за ангажиране на имуществената му отговорност. Моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва предявената искова претенция. Сочи, че не са налице елементите от фактическия състав на деликта в тяхното кумулативно единство, доколкото не се установява да е налице противоправност в поведението на управляващия мотрисата водач, на който ответникът е възложител на дейността. Оспорва ищецът де е бил пътник в процесното превозно средство с довод, че представеният като приложение към исковата молба превозен документ не съответства на комбинацията на шифровете за периода, включващ процесното събитие. Прави възражение, че ватманът не е информиран за твърдения инцидент и че е задържан за вземане на алкохолна проба, която е отрицателна, както и са му снети обяснения от екип на КАТ, както и че до извършване на проверка по подаден сигнал за инцидент мотрисата се е движела по разписание. Поддържа да е изпълнил с дължимата грижа произтичащите от закона задължения относно правилата за безопасност. Оспорва и да е налице причинно-следствена връзка на процесното събитие с твърдените вреди, като излага довод, че същите са вследствие на влошеното здравословно състояние на ищеца, тъй като имал оплаквания от болки в опорно-двигателната система в продължение на няколко години преди релевантната дата. При евентуалност - в случай, че се

установи настъпване на процесното събитие, релевира възражение за наличие на съпричиняване от страна на пострадалия с твърдение, че ищецът е допринесъл за вредоносния резултат, поради твърде бавното му движение при слизване при вратата на мотрисата, с оглед заболяванията, от които страдал. Моли за отхвърляне на иска.

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ш.. В становище по същество на спора моли съдът да уважи предявения иск като основателен и доказан. Претендира разноски. Прави искане за присъждане на разноски по чл. 38 ЗАдв. Представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът „С-----“ ЕАД, редовно призовано за о.с.з., представлява се от юрк. Георгиев. Моли да отхвърлите иска като неоснователен и недоказан по съображения, че не е налице изцяло фактическият състав на чл. 49 ЗЗД, за да бъде ангажирана отговорността. По отношение на претендираните разноски няма възражения. Претендира юрисконсултско възнаграждение съгласно Наредбата.

Третото лице – помагач – ЗАД „О--“ АД, редовно призовано за о.с.з., представлява се от юрк. Тодоров. Моли за отхвърляне на предявения иск по съображения, че същият не е доказан при условията на пълно и главно доказване.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа страна:

Съдът намира, че ответникът е легитимиран да отговаря по предявения иск, доколкото основани за отговорността по чл. 49, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД е вредите да са настъпили по време на превоза, с оглед приетото за установено обстоятелство, че процесният инцидент е настъпил, когато ищецът, имащ качеството на пътник в трамвайна мотриса, е слизал от същата. При проверката дали искът е предявен от и срещу надлежна страна, съдът изхожда от правото, което се претендира или отрича с исковата молба, като в този смисъл е решение № 5 от 6.06.2011 г. на ВКС по гр. д. № 47/2010 г., III г. о., ГК. Интерес от искова защита ще е налице, когато чрез избрания от ищеца способ, ще може да се разреши съществуващ между него и противната страна правен спор и то в най-пълна степен, съобразно приетото в решение № 90 от 16.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 4406/2014 г., III г. о., ГК.

Установява се от приетия по делото билет за превоз – карта за

еднократно пътуване № 87689, представен в първото открито по делото о.с.з., че същият е с пет перфорации в съответствие с релевираното от ответника твърдение, че за мотрисата на процесната дата са били важими билети с пет перфорации. Доколкото от страна на ответника не се ангажирани доказателства, установяващи наведеното възражение и при съобразяване на събраните гласни доказателства по делото, съдът намира за установено обстоятелството, че на процесната дата 04.10.2021 г., около 16.20 часа, в гр.София, ищецът пътувал като пътник в трамвайна мотриса № 806, движеща се по трамвайна линия № 6, като на спирка „Б---“ на бул. „Л-“, като ищецът е притежавал валиден билет за превоз – карта за еднократно пътуване № 87689, издаден от Столична община, със стойност на билета в размер на 1.60 лева. /л.5 и л.109 от делото/. На това основание правоизключващото възражение на ответника за липса на билет и че същият е с различна перфорация и не отговаря на процесната мотриса, е неоснователно.

От приетото и неоспорено от страните заключение на съдебно-медицинската експертиза, което съдът намира за обективно, пълно и компетентно изготвено, доколкото кореспондира изцяло на събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства, се установява, че на 22.10.2021г. на ищеца е извършен медицински преглед, при който по отношение на ищеца е установена болкова симптоматика в поясния отдел на гръбначния стълб и положителни разтежни симптоми вляво, без отпадна симптоматика, с оглед на което вещото лице е дало становище, че за ищеца са налице медицински данни за контузия на поясния отдел на гръбначния стълб, с развитието на болки и ограничени движения. Според заключението, контузията на поясния отдел на гръбначния стълб причинява средни по сила болки, по-интензивни в първите 5-10 дни, стихващи постепенно до края на пълния възстановителен период. В началото на лечението на ищеца е предписано лечение с Баклофен (миорелаксант) за отпускане на мускулния спазъм, в последствие е предписано лечение с Аркоксиа (НСПВС, Cox-2 инхибитор) за лечение на неспецифичното възпаление, Депо медрол (кортикостероид), за лечение на неспецифичното възпаление, невропротектива, както и комбинирана физикална терапия. Към острия период след травмата е била налице намалена трудоспособност, в резултат от болка и скованост, като в периода от 25.10.2021 г до 01.12.2021 г. ищецът е бил в временна нетрудоспособност. Налице са медицински данни за пълно

възстановяване от процесната травма, както и данни за непълно възстановяване от основните дегенеративни заболявания при ищеца. В открито съдебно заседание, проведено на 28.11.2023 г., вещото лице пояснява, че няма данни за преглед, от който да са установени тези евентуални увреждания, както и че от медицинската документация е видно, че контузията е повлияла негативно чрез усложняване в посока болка и ограничаване на движенията на ищеца. Изразява предположение, че при сочения механизъм на настъпване на процесното събитие е възможно да останат травматични увреждания при заклещване на крайника, особено ако вратата го е приклещила, без да има дреха на него. Ищецът представила медицински документи, които са взети предвид при изготвяне на заключението на съдебномедицинската експертиза, поради което и съдът, който не разполага с необходимите специални знания, не ги обсъжда.

В о.с.з. вещото лице установява, че част от изписаните лекарства за лечение на кръвта - антисъсирващи препарати. С оглед настъпилото увреждане, това напълно кореспондира с увредата и захващането на крака на ищеца, тъй като при контузия на крак, прищипване е по-голяма вероятността за получаване на тромб, което се лекува с антикоагулационни препарати.

Неоснователно е възражението на ответника, че получените увреждания ищецът е имал преди това. ОТ приетата СМЕ и изслушването на вещото лице се установи, че именно сочения от ищеца механизъм е причина за увреждането. Житейски обосновано е, при годините на ищеца, същият да е имал и други съпътстващи проблеми, което не се спори между страните. Но процесния деликт – увреда е допринесъл те да се усложнят, да проявят по-големия си интензитет, поради което ищецът да изпитва болки и страдания по-големи от обичайните.

По делото не е налице спор, а и видно от **т.19** от представените по делото картон за техническо обслужване - профилактичен преглед, за трамвайна мотриса с индивидуален № 806 от 17.09.2021 г., както и от картон за техническо обслужване - годишен преглед, за трамвайна мотриса с индивидуален № 806 от 17.08.2021 г., към посочените дати трамвайната мотриса е технически изправна, с изправни врати (лагеруване, механизъм, врати). **/л.60-л.63 от делото/**

По делото не се спори, а и от представените материалите по делото

(картон за техническо обслужване и писмо изхождащи от ответника), че ищецът е собственик на процесния трамвай, а ватманът свид. Радков се намира на работа при ответника със задължение да управлява трамвайни мотриси.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля И-, който посочва, че познава ищеца. Съдът напълно кредитира неговите показания като обективни безпристрастни, последователни, логични и непротиворечиви на останалите материали по делото. От показанията му се установява, че през месец октомври на 2021 г. се намирал на спирка бул. „Л-“, където видял, че трамвайна мотриса № 6, което се движела в посока „Обеля“, спряла на спирката. Свидетелства, че ищецът е претърпял инцидент с трамвайната мотриса, като установява факта, че при слизване от трамвая, ищецът бил притиснат (заклещен) от вратите на мотрисата, а трамвая започнал да се движи. Създава се суматоха, хората казали на ватмана да спре и трамваят спрял. Установява, че след отварянето на вратите ищецът паднал на земята. Установява, че заклещването било в областта на крака. Установява, че е помогнал на ищеца, а падането и движението на трамвая било в участъка на спирка Л- в асфалтовата част. На това основание неоснователен е правоизключващото възражение на ответника, че посоченият механизъм няма как да е бил осъществен, поради наличието на отделна секция за трамвай. Посочените от ответника снимки свидетелства факти за разделението на трамвайната линия от асфалта за ул. Б--- (д.57-59 от делото). Съгласно уточнението на иска и свидетелските показания, инцидентът е станал на ул. Л- (д.108 от делото). Свидетелят установява мястото, механизма и пострадалите лица, както и че инцидентът е станал при и по повод използване на трамвай – градски транспорт.

От показанията на свидетеля С-, служител при ответника на длъжност „ватман“, който обслужвал трамвайна мотриса № 8 през деня на 04.10.2021 г., се установява, че същият разбрал за инцидента по-късно през деня от диспечар при ответника, която му се обадила по телефон и го попитала дали е имал инцидент, както и дали е влачил човек на „Б---“, на което свидетелят отвърнал, че не е имал инцидент и не е влачил никой. В кратък период след това бил уведомен от Централния диспечарски пункт, че ще му вземат проба. След 17 часа на същия ден от служители на КАТ му била взета проба за алкохол, която показала отрицателен резултат. Свидетелят пояснява, че

работи при ответника от 25 години, както и че практика при изпълнение на служебните му задължения е при спиране да се гледа огледалата от отвън и отвътре за обратно виждане, както и че при отваряне на вратите хората слизат или качват, след това по същия начин гледа вратите и като няма за слизване или качване, изчаква 2-3 секунди до 4, като няма движение на вратите затваря вратите, поглеждаме пак огледалото и тогава потегля. Посочва, че към процесната дата управляваната от него трамвайна мотриса не е имала звукова и светлинна сигнализация, както и не са били налице датчици, които при препятствие да ограничават затварянето.

По делото са депозирани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля К- Р.а, преценени по правилата на чл. 172 ГПК, които съдът намира за обективни, последователни, непротиворечиви и житейски логични, тъй като най-близките лица от семейството могат да установят изпитаните болки и страдания. Субективните ѝ възприятия относно настъпилия инцидент са формирани непосредствено след събитието, както и кореспондират на останалия събран по делото доказателствен материал. От същите се установява, че през месец октомври 2021 г., след като се прибрала вкъщи от работа, видяла ищеца да лежи в тежко състояние, като същият □ разказал какво се случило. Установява, че в периода на възстановяване – няколко месеца ищецът изпитвал непрекъснати болки и страдания, бил неподвижен, а постепенно и бавно подвижен, като възстановяването отнемало време. Свидетелства, че не могъл да се грижи за семейството – да прибира внуците от работа, за пазарува, непрекъснато имал нужда от помощ от жена си и сина си. Като помощта била най-много в началото, дори семейството му помагало да ходи до тоалетна. Свидетелства, че възстановяването било много бавно, тъй като бил на възраст, което се потвърждава и от изсулването на вещото лице и заключението на СМЕ. Свидетелства, че няколко месеца не е ходил на работа, ходил е по доктори и непрекъснато е имал нужда от помощ някой да го заведе до поликлиника и за прегледи. Свидетелката установява и мястото на болките на ищеца. Свидетелят посочва, че ищецът в период от около един месец след инцидента не можел да изпълнява ежедневните си дейности самостоятелно и поради това свидетелят и техния син му помагали. Преди процесния случай ищецът бил по- подвижен, а след инцидента имал оплаквания, че му е трудно да ходи, изпитва болки в краката, кръста и целия гръбначен стълб, както и му било трудно да ходи и впоследствие се проявили

други болести.

По делото са представи медицински документи, които установяват, че от 23.10.2021 г. до 21.12.2021 – 60 дни бил в болничен, т.е. във временна нетрудоспособност (л.16-18 от делото).

Съдът напълно кредитира представените писмени доказателства на ответника. С тях ответникът признава, че на процесното място, дата и увредено лице е имало инцидент. Макар и извънсъдебно признаване на тези факти, същите се кредитират съобразно другите установени обстоятелства (л.37 от делото).

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 49, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Съгласно чл. 49 от ЗЗД юридическите лица носят отговорност за вреди, причинени на граждани по повод възложена работа на друго лице, когато вредите са причинени при или по повод изпълнението на възложената работа. Съгласно чл. 45, ал. 1 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму.

Съобразно с разпределената доказателствена тежест, за да бъде уважен искът ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните предпоставки: че в резултат от противоправни действия на служители на ответника е претърпял неимуществени вреди, чието парично възмездяване претендира, че твърдяните неимуществени вреди се явяват пряка и непосредствена последица от увреждането /незаконни действия на лице, на което ответникът е възложител на работа/. Деянието следва да е виновно извършено, но вината се предполага на основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

При доказване на посочените обстоятелства и на основание чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост.

В тежест на ответника е да обори презумпцията за вина по чл. 45, ал.2 ЗЗД, както и да докаже своите правоунищожавачи, правоизключващи или правопогасяващи възражения, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. В тежест на ответника е да докаже въведеното възражение за съпричиняване при условията на пълно и главно доказване - за бавното

движение на ищеца при слизване при вратата на мотрисата.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните транспортни средства, които управляват“. Съобразно разпоредбата на чл. 132 от ЗДвП, „При превозване на пътници водачът е длъжен: т.2 преди потегляне да се убеди, че са осигурени всички условия за безопасното им превозване; т.3 да затваря вратите на автобуса, тролейбуса или трамвая преди потеглянето и да не ги отваря по време на движение“.

Съгласно чл. 126, ал. 1 от ППЗДвП, „Водачът на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да спира на определените и обозначени по маршрута спирки, като осигурява възможност за безопасното качване и слизване на пътниците“, а съобразно чл. 128 от ППЗДвП, „Качването и слизането на пътници във и от превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници е разрешено само на спирките, когато превозното средство е неподвижно“.

За да се приеме, че е налице нарушение от служителя на ответното дружество на тези задължение, следва да бъде доказано негово конкретно поведение - действие/бездействие, с което да е създадена опасност за пътника, в случая, съобразно посоченото в исковата молба и уточнението на същата в първото открито съдебно заседание от процесуалния представител на ищеца, неизчакване на ищеца да слезе от трамвайната композиция и привеждане на мотрисата в движение преди приключване процеса на слизване от ищеца.

От кредитираното заключение на съдебно-медицинската експертиза съдът прие за установено, че при слизането на ищеца е настъпило притискане от вратите на трамвайната мотриса, при отварянето на които ищецът е паднал на земята и се е наранил, като не е било налице влачене от около два метра. Съдът възприема посочената фактическа обстановка, доколкото наведените от ищеца фактически твърдения, че е бил влачен от трамвайната мотриса, неизбежно биха довели до по-сериозни наранявания на тъканите и съществени увреди за здравето на ищеца, каквито не се установяват както непосредствено след настъпване на инцидента, така и при извършените на ищеца медицински прегледи, съобразно приетата съдебномедицинската експертиза, изготвена въз основа на представената по делото медицинска документация.

Съдът приема, че получените от ищеца увреждания на здравето са в причинна връзка с настъпване на процесния инцидент, доколкото съобразно приетото заключение на съдебномедицинската експертиза е изведен извод, че установените при медицински прегледи на ищеца увреди на здравето, изразяващи се в контузията на поясния отдел на гръбначният стълб, е възможно да настъпят при заклещване на крайник от вратите на превозно средство тип трамвай, както и е възможна динамична промяна в ротация по оста - при фиксиран крайник между вратите, с падане именно на дясната страна на позицията на тялото с тялото или на гръб на терена.

В процесния случай механизма на настъпване на процесното събитие се установява от дадените пред съда гласни доказателствени средства от свидетеля Георгиев, кредитирани от съда в посочените части, при съобразяване на обстоятелството, че предвид краткия времеви период, в който свидетелят е възприел притискането на крака на ищеца и рамото му от вратите на трамвайната мотриси и предвид внезапно създалата се ситуация, неговите възприятия е възможно да са повлияни от субективни фактори като уплаха и смущение по време на настъпване на инцидента. Механизма на деянието се установи и от представените писмо от ответника, с който признава, че на процесната дата и час е имало инцидент с пътник.

От страна на ответника не се оспорва правонорелевантното обстоятелство, че поддържането на мотрисите в технически годно и безопасно състояние има ответникът.

Отговорността на превозвача – ответника „С-----“, при осъществяването на превоз на пътници е гаранционно – обезпечителна, като произтича от наличието на извършен деликт, както и задължението за поправяне на всички причинени на пострадалото лице вреди.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за липса на установена концентрация на алкохол в кръвта на водача на мотрисата в деня на инцидента и същият не е санкциониран за административно нарушение по повод процесния случай, доколкото за ангажиране отговорността на превозвача законът не поставя изискване за предварителното му уведомяване или провеждане на административнонаказателно производство, в хода на което да е установено извършено от служител на превозвача нарушение и участието на лицето, срещу което е съставен актът. Факта за тестване на

алкохол не е относим към предмета на делото, доколкото недължимата грижа от страна на водача може да се дължи на небрежност, а не поради наличие на алкохол.

Съдът приема за неоснователно релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца поради твърде бавното му движение при слизване при вратата на мотрисата.

При съвкупната преценка на доказателства се установява и противоправното поведение на водача извършено при условията на небрежност, изразяващо се в неосигурявана на възможност за безопасното слизване на ищеца като пътник на процесната трамвайна мотриса, което представлява нарушение на чл. 132, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, съгласно който при превозване на пътници водачът е длъжен преди потегляне да се убеди, че са осигурени всички условия за безопасното им превозване, в резултат на което са настъпили обществено опасни последици - причиняването на контузията на поясния отдел на гръбначният стълб и болки и страдания в продължение на период от около един месец.

Презумцията на чл. 45, ал. 2 от ЗЗД също не е оборена от ответника, чиято е била доказателствената тежест за това, с оглед правилата на чл. 154 от ГПК.

При наличието на гаранционно – обезпечителна отговорност отвтеникът би могла да се освободи от нея, ако докаже, че прекият причинител не е действал виновно или вредата не е настъпила от дейност, осъществявана при или по повод на възложената работа.

Съдът приема за установено наличието на кумулативно изискуемите елементи на непозволеното увреждане, а именно: деяние, виновно и противоправно, извършено на 04.10.2021 г., около 16.30ч. от водач на трамвайна мотриса № 806 при ответника ватман - свидетеля С-, който при управление на трамвайна мотриса № 806, движеща се по трамвайна линия № 6, на спирка „Л-“ на ул. Б---, при слизането на ищеца от превозното средство, ватманът затворил вратите, без да го изчака напълно да слезе, в резултат на което, като пряка и непосредствена последица настъпили телесни увреждания за ищеца.

Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е налице, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за възникване на вредите или е

улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. В настоящия случай ответникът твърди, че ищецът е допринесъл за настъпване на процесния инцидент, тъй като при спиране на мотрисата ищецът се е придвижвал бавно и не е слязъл своевременно от вратата на мотрисата. Това обстоятелството обаче е ирелевантно, доколкото инцидентът е настъпил при слизване на ищеца от мотрисата, в момент, в който същата се е намирала в спряло състояние на спирката, поради което не може да се приеме, че пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите. Съдът съобрази и обстоятелството, че в конкретния случай мястото на настъпване на процесния инцидент е на втората врата от мотрисата, което е в непосредствена близост до пункта за управление на трамвайната композиция, като посоченото обстоятелство се установява от показанията на разпитания по делото свидетел, очевидец на инцидента. Въз основа на приетите по делото документи за извършен технически периодичен и годишен преглед на превозното средство, съдът приема, че за ватмана е била налице обективна възможност да възприеме слизания от мотрисата пътник, тъй като е имал видимост към вратите на мотрисата, като не е изпълнил задължението си да следи за това дали има слизащи пътници. С оглед приетото за установено обстоятелство, че ищецът непосредствено преди затваряне на вратите се придвижил към последното стъпало на стълбата, за да слезе от мотрисата, за ватмана е била налице възможност да възприеме слизания пътник и да изчака безопасното му слизване, преди да затвори вратите на мотрисата. Същият не е положил дължимата грижа, за да избегне настъпването на процесния инцидент, въпреки че е бил длъжен да стори това, съобразно вмените му задължения по силата на посочената норма на чл. 132, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

При определяне размера на дължимото на ищеца обезщетение за неимуществени вреди съдът взе предвид възрастта на пострадалия, характера, интензитета и продължителността на получените при инцидента болки и страдания, тяхната продължителност, нарушаване на ежедневието на живот и бит на ищеца, включително невъзможността за полагане на труд и свързаните с това притеснения, зависимостта от чужда помощ, както и начинът на причиняването на телесните увреждания. Вследствие на процесният пътен инцидент на пострадалото лице е причинена контузия на поясния отдел на гръбначния стълб. Макар и травматичното увреждане да представлява по своята правна същност лека телесна повреда - временно

разстройство на здравето, неопасно за живота, то е причинило силни болки в първите 5-10 дни, като оплакванията са продължили в продължителен период от време след инцидента – 60 дни след първите 10 дни. От друга страна причиненият на ищеца психически стрес от самото преживяване – затиснат от вратите на мотрисата, при наличие на вероятност от внезапното тръгване на мотрисата, е достатъчно основание за извод за причинени на ищеца неимуществени вреди.

Увреждането е настъпило през октомври 2021 година, когато страната се намираше под COVID обстановка, трудно посещение при доктори и медицински заведения. Съдът приема, че болките и страданията следва да обхванат период от 6 месеца след инцидента т.е. от октомври 2021 до април 2022 г. до завеждане на исковата молба, но не и след това, поради отшумяване на болките. За процесния период МРЗ е 650.00 лева за март 2022, а от април 2022 – 710 лева.

С оглед изложеното (изпитани освен обичайни болки и страдания, но и извън други, процесната травма засили болките от други съпътстващи заболявания, инцидентът е по време на COVID, затруднение в движението, намалена грижа за семейство и деца, неработоспособност 60 дни, факта, че обезщетението ще настъпи в по-късен период от време през 2024 година, с висока инфлация сравнение от 2021 година, необходимост от помощ от съпруга и син) и съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, съдът намира, че на ищеца следва да се присъди обезщетение в размер на 2000 лева, поради което претенцията за заплащане на тази сума следва да бъде уважена изцяло.

На основание чл. 86 от ЗЗД, вр. чл. 84 от ЗЗД ответникът дължи на ищеца и обезщетение в размер на законната лихва от датата на деликта - 04.10.2021 г., до окончателното изплащане.

Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 2000.00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени и продължаващи до датата на завеждане на исковата, физически болки и страдания, вследствие на действия на служител при ответника на 04.10.2021 г., в резултат на получена увреда при слизване на ищеца като пътник по линия № 6 от трамвайна мотриса с № 806 на спирка „Л-“ на бул. „Б----“, **ведно** със законната лихва от датата на увреждането - 04.10.2021 г., до окончателното плащане. Искът следва да бъде отхвърлен за

болките и страданията, които ищецът е изпитвал от април 2022 г. до сега, които ищецът все още изпитва.

По разноските

С оглед изхода на делото, единствено ищецът има право на разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Съгласно представен списък с разноски, ищецът претендира следните разноски: 80 лева държавна такса, 300 лева за депозит и за адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ. (л.170 от делото).

Ищецът представя доказателства за платената държавна такса в размер на 80.00 лева, както и за заплатен депозит за изготвяне на експертизи в общ размер от 300.00 лева, поради което следва да се присъди (л. 23, л.89 и л.172 от делото).

Ето защо „С-----” ЕАД, ЕИК -, със седалище и адрес на управление: гр. С-, следва да бъде осъдено да заплати на М. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. С-, сумата от **380 лева**, представляващи разноски по гр. д. № 20043/2022 г., **на основание чл.78, ал.1 ГПК.**

Адв. П. И. Ш. претендира адвокатско възнаграждение по чл.38 ЗА. В договора между страните е уговорено, че възнаграждението се определя по чл.38 ЗА, тъй като ищецът е материално затруднен. Съгласно чл.38, ал.3 ЗА, възнаграждението се определя от съда съгласно НМРАВ. Материалният интерес е в размер на 2000 лева, поради което адвокатското възнаграждение се определя по чл.7, ал.2, т.2 НМРАВ - 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв. Горницата е 1000 лева, поради което се получава $400 + 10\% \cdot 1000 = 500.00$ лева.

С оглед изложеното, „С-----” ЕАД, ЕИК -, със седалище и адрес на управление: гр. С-, следва да **бъде осъдено да заплати на адв. П. И. Ш.**, ЕГН *****, с адрес: гр. С-, сумата от 500 лева, представляващи разноски по гр. д. № 20043/2023 г., а именно: оказана безплатна правна помощ по чл.38 ЗА, **на основание чл.78, ал.1 ГПК.**

РЕШИ:

ОСЪЖДА „С-----” ЕАД, ЕИК -, със седалище и адрес на управление: гр. С- да заплати на М. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. С- сумата от 2000

лева (две хиляди лева), **представляваща** обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени и продължаващи до април 2022, физически болки и страдания, вследствие на действия на служител при ответника на 04.10.2021 г., в резултат на получена увреда при слизане на ищеца като пътник по линия № 6 от трамвайна мотриса с № 806 на спирка „Л-“ на бул. „Б---“, **ведно със законната лихва** от датата на увреждането - 04.10.2021 г., до окончателното плащане, **на основание чл. 49, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД**, като **ОТХВЪРЛЯ** исковата претенция за болките и страдания от април 2022 година до сега, които ищецът все още изпитва.

ОСЪЖДА „С-----“ ЕАД, ЕИК -, със седалище и адрес на управление: гр. С-, да заплати на М. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. С- сумата от **380 лева** (триста и осемдесет лева), представляващи разноски по гр. д. № 13104/2023 г., на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА „С-----“ ЕАД, ЕИК -, със седалище и адрес на управление: гр. С-, да заплати на адв. П. И. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. С-, сумата от **500 лева** (петстотин лева), представляващи разноски по гр. д. № 20043/2022 г., а именно: оказана безплатна правна помощ по чл.38 ЗА, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач ЗАД „О--“ АД, ЕИК -----, със седалище и адрес на управление: гр. С-, на страната на ответника „С-----“ ЕАД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД чрез СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, в двуседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XX ГПК, на основание чл.258 ГПК.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия - докладчик при постъпване на книжа и изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____